Р Е Ш Е Н И Е
№ 3444

гр. София, 22.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова
Добромир Андреев

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа дело номер **1799** по описа за **2014** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.
Образувано е по жалба на К. С. К. с адрес С., ул.В., [жилищен адрес] срещу решение от 23.09.2012г., постановено по н.а.х.д.№ 6261/2012г. от 21 състав на СРС, НК.
С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление №8882 от 29.02.2012 г., издадено от началник АНД - ОПП при СДВР, с което на К. С. К. на основание чл.184, ал.4, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба" в размер на 50 лева за нарушение на чл.119, ал.1 ЗДвП.
В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Изтъкват се доводи за необоснованост на решението. Твърди се, че описаното нарушение и обстоятелствата при които е извършено не отговарят на действителността. Районният съд не е спазил принципа за неизменност на състава, доколко при постановяването на решението са използвани доказателства събрани от друг състав. Релевира се довод за процесуални нарушения, касаещи не обсъждане на всички доказателства, събрани в хода на съдебното производство.
Ответникът – СДВР-ОПП не се представлява и не изразява становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище, че касационната жалба е неоснователна.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.
За да постанови обжалваното съдебно решение Софийският районен съд е събрал като доказателства показанията на актосъставителя Д., както и писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДвП.
Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства, допустими по чл.219, ал.1 АПК. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 21-и състав е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.
На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от СРС:
На 17.02.2012г. около 17,40 ч. касаторът е управлявал лек автомобил „Форд" с д.к. [рег.номер на МПС] в [населено място], в пътен възел четвърти километър, на пешеходна пътека обозначена със знак Д17, на бул.Цв.Л. срещу зала А. не пропуснал пресичащ пешеходец. Това нарушение е наблюдавано пряко от полицейския служител – св.Д.. Извършеното от касатора е нарушение на чл. 119, ал.1 ЗДвП.
За констатираното нарушение бил съставен АУАН №8882/17.02.2012г., въз основа на който е издадено обжалваното пред СРС НП №8882/29.02.2012г. Касаторът вписал в АУАН възражение. Не бил депозирал такива по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН.
Касационната инстанция споделя мотивите на районния съдия, че обжалваното НП е издадено от материално компетентен административно наказващ орган по см. на чл. 47, ал. 1, б. «а» във вр. ал. 2 ЗАНН, както и че в АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл. 42, респ. чл. 57 ЗАНН. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административно-наказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушенията, които се санкционират и установените обстоятелства, при които са извършени. Не е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗАНН.
Касационната инстанция напълно споделя мотивите на районния съд, че показанията на актосъставителя безпротиворечиво подкрепят административно наказателното обвинение. Свидетелят е категоричен, че касаторът е извършил нарушение. Св.Д. бил на мястото на нарушението и лично възприел деятелността на

К.. Докато една жена пресичала от дясно на ляво пътното плътно по пешеходната пътека на описаното в АУАН и НП място, стигайки средата на плътното, автомобила на К. движейки се успоредно с полицейския автомобил не спрял и отнел предимството на пешеходеца. По изложените съображения съдът приема, че Софийският районен съд е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина по делото. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил единствения възможен правилен извод за осъществяване от касатора на състава на вмененото му административно нарушение. Предвид изложеното, настоящият намира за неоснователно оплакването да допуснати съществени процесуарлни нарушения, касаещи несъответствие между описаното в АУАН и НП и случилото се в действителността.

Неоснователно е и оплакването за необсъждане от въззивната инстанция на всички събрани по делото доказателства. Районният съд е преценил по отделно и в тяхната съвкупност всички доказателства.

За извършеното нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДВП, К. е санкционирано с законоустановения размер на глоба по чл.183, ал.4, т.1 ЗДвП. Не са допуснати твърдените в касационната жалба оплаквания по чл.348, ал.1, т.1, т.2, вр. ал.2 и ал.3 НПК.

Неоснователни са и оплакванията, за допуснато съществено нарушение напроцесуалните правила, касаещо неизменност на състава, постановил атакуваното решение. Действително, първоначално делото е започнато при един съдия от СРС, като в последствие е продължило при друг такъв. Съдията постановил атакуваното решение, е започнал разглеждането на делото отначало, без да прочете определение за отмяна хода на дадения от предходния състав ход на съдебно следствие. В случая, доколкото практически делото е започнало отначало, при постановяването на решението съдът не се е ползвал от показанията на разпитания свидетел от предходния състав, настоящият състав намира, че липсата на определение за отмяна хода на съдебното следствие, пропуснато от новия състав на СРС не представлява съществено процесуално нарушение ограничаващо правото на защита на касатора.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че въззивният съд при наличните доказателства правилно е установил, че при издаване, както на АУАН, така и на НП, не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63,ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.05.2013г., постановено по н.а.х.д.№ 6261/2012г. от 21-ви състав на СРС, НК.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.